

Rog pe bunul Dumnezeu să-mi dea puteri întru a putea conlucra cu ceilalți aleși ai neamului nostru dimpreună, spre binele națiunii noastre cu așa succes, ca voi să fiți mulțumiți cu mine.

Astfel mulțumindu-vă, mă voi simți fericit.

Cu salutări frățești,

Dr. Ioan Suciu,

dep. dietal al cercului Boroșineu.

Politica săptămânii.

Opoziția unită a trântit pe Tisza, a strecurat rău cercurile guvernamentale, așa că partidul guvernamental a ajuns în minoritate, e mai puțin la număr, decât opoziționalii la oaltă. În chipul acesta partidul liberal în urma politicei sale neghioabe — se zice — a scăpat din mâni frânele guvernului. Deci putem avea și vom avea un guvern format din oamenii opoziției unite. Ca atare a fost chemat la M. Sa și fiul lui Kossut Lajos, care e președintele opoziției unite. La sosire a fost primit cu mult alai de Ungurii din Viena.

Ungurii firește dau acestui lucru o foarte mare însemnătate. Numele lui Kossuth era un nume, de care nu voiau să audă cei din Viena, era considerat ca o pacoste pentru Habsburgi. De aceea ei beți de atâta fericire, că iacă, tot a trebuit să fie primit în audiență, s'au certat: unii ziceau, că a fost atâtea minute alțit: ba mai multe

Cu asta nu i terminată însă criza. M. Sa va mai asculta și pe alții, nu însă capi ai opoziției aliate, ca Wekerle și Széll. Ce va fi, nu să știe încă.

Alegerea deputatului în Cercul Boroșineu.

In sfârșit n'au lăsat nimic nefolosit cei dela guvern. Alegerea s'a făcut între baronul Bornemissza și naționalistul George Pop de Băsești. După cum cetim în „Aradi Közlöny“, după-ce câți-va au votat, dl George Pop dimpreună cu bărbații de încredere s'au depărtat, dar nu a repășit. La 4 ore baronul a fost declarat ales cu 1475 voturi.

Biruința dela Chișineu.

Biruința dela Chișineu, după mărturisirea tuturor, a fost cea mai strălucită dintre luptele date de Români cu prilejul alegerilor din anul acesta. Eată de ce: dintre toate cercurile unde Români au pus candidați, numai aici numărul alegătorilor unguri se apropie de cel al Românilor. În alte părți candidații români aveau de a face numai cu alegătorii români, pe când în cercul Chișineului față de 1400 Români stau 1000 Unguri. Greutatea cea mare era deci să se adune la un loc voturile românești! Dragostea de neam a țărănilor români și încrederea ce a știut să deștepte între ei candidatul român Ioan Russu-Șirianu a făcut cu putință ca într'adevăr, Români să țină la oaltă și astfel să ajungă la izbândă.

A fost înălțătoare, cu prilejul acestei alegeri, nu numai purtarea dragilor nostri plugari, dar și a fruntașilor cărturarilor. Avocatul M. Veliciu, Dr. G. Popovici și C. Ardeleanu, fruntașul econom Teodor Memetea din Chișineu, de când a început lupta pentru alegeri, n'au mai știut ce-i odihna. Au petrecut în toate satele pe candidatul român și pretutindeni au vorbit poporului și l'au îndemnat să aleagă deputat pe Ioan Russu-Șirianu.

Venit-au apoi și din alte părți fruntași mulți să stea într'ajutor. Astfel din Arad: deputații Dr. I. Suciu și Dr. St. C. Pop, apoi secretarul konzistorial V. Goldiș, adv. Dr. Cornel Iancu, Dr. Sever Ispravnic, Dr. George Popa, învățătorii N. Ștef și I. Vancu; din Șiria avocatul Dr. Iacob Hotăran și fiul său juristul Victor Hotăranu, dl Silviu Păscuț, iurist; plugarii N. Izărescu, Iova Amar, M. Dulhaz, Orb și Trămbitaș, prietini din pruncie ai candidatulului; din Buteni avocatul Dr. Aurel Grozda; din Boroșineu avocatul Dr. Teodor Burdan; din Șimand frații Cornel și Aurel Grozda, preotul Aug. Beleş și mai mulți țărani; din Otlaca preotii George Turic, Iustin Iancu și Romul Mladin, proprietarul Franco și o mulțime de plugari; din Siclău preotul I. Iercan, învățătorul Ștefan

Capra, fruntașul Chereches (primar), mulți țărani; din Agris preotii C. P. Motorca; din Cermeiu preotul Dumăpovici; din Măderat o mândră cealtă nomi fruntași; din Giula avocatul I. Cuș, învățătorii Ioan Marcus și Iosif; din Pecica teologul Oct. Tămășdaru; din Șiriac preotul I. Oarga; din Comblăuș țărani Butariu, Const. Zernea, St. Drig, ruși și alii candidatul și alți țărani, din Selisțiu Baia de Criș) dl Păcurariu.

Inainte de alegere.

Inainte de alegere, candidatul român a fost (a doua oară) prin toate satele. De la 5 Februarie fusese în Năd. b (la Chișineu) unde a fost primit de călăreți și un număr de trăsuri. Fetita negustorului Crainic timpinat cu ramură de brad ear fruntașul ran Drăgan cu o vorbire; după amiază primire strălucită în Socodor. Luni, în primire cu adevărat împărătească în satul teiu, Sinitea și Zarand, unde a vorbit rului atât candidatul, cât și țărani N. L. și Iova Amar, cari cu adevărat au impresionat poporul. Marți primire strălucită în Păcurariu, cu călăreți mulți, l'a așteptat și vorbind Pascu Moț; Vârșandani au venit până în Pil în calea d-lui Russu, care și de cei din Pil, s'a dus la Vârșand, vorbit atât el cât și Dr. I. Suciu și N. rescu; strălucit a fost primit apoi la 8 Febr. în Mișca, unde tinerul Mitru i-a ținut o vorbire și i-a dat un buchet în Vădas și Talpoș; Joi a fost în Șiriac Șepreus. Primirea din Șepreus în deosebi a fost ceva nemaipomenit: peste 100 de trăsuri de învățătorul Barna, și un număr de trăsuri l'a așteptat în hotar.

Ziua de alegeri.

Ziua de Vineri 10 Februarie va fi o zi de scumpă pomenire pentru Români din cercul Chișineului. Atunci ei au avut o victorie, adică un fapt național care nu s'a mai întâmplat de 34 ani: au ales deputat român adevărat! Nainte cu 34 ani alegea deputat român Mircea Stănescu, ear acum pe Ioan Șirianu.

S'a votat în două locuri: la casa comunală (comisia I.), unde president era Dr. K. Gyula ear bărbați de încredere ai dlui Șirianu au fost Dr. T. Burdan și Dr. A. — și la cancelaria domeniilor archiepiscopale unde presida Dr. Lázăr Zoard (ce

CARMEN SYLVA

PE DUNĂRE.

7

27 APRILIE — 3 MAIU 1904

(Urmare).

Aci luciau cămăși albe cu cusături bogate, fuste roșii în crețuri, cămăși albe bărbătești; bărbații purtau pe deasupra cojoace cusute cu mult gust, cu verde, negru rosu; blana-l lipită de trup, ear din afară se vede pielea cojocului de un galben stins sau semănând cu pergamentul, cu cusături bogate. Unii se îmbrăcaseră în sumane albe, asemenea cusute frumos, cele mai multe cu tivuri negre; maramele femeilor ajungeau până în pământ. Gândiți-vă acum, dintr'odată toate acestea în bătaia soarelui nostru, care este de trei ori mai mare decât aiurea și de trei ori mai auriu! Și nu iutați, că lumina este gălbuie și că cerul albastru pare acum o umbră. Aici tot lucește ca aurul galben și luminează ca pietrele scumpe. Mai puneți verdeața tină, neofilită încă de arșița lui Iulie... jos Dunărea sclipitoare, lată și adâncă, gigantică și liberă, ca toate riurile mari! E drept, când ne gândim la fluviul Amazoanelor și La Plata, Dunărea se strânge în dimensiuni europenești, dar ochilor nostri ni se înfățișează mare și puternică, și mai mult încă din pricina întimplărilor, al căror martor și colaborator a fost. Pentru că Dunărea a fost un factor de căpetenie în toate războaiele, ce au trecut pe aici ca viforile, din vremile bătrâne și până în ziu de astăzi.

Plecăm țcu trăsura în sus, spre biserică; păcat că sfântul locaș e primejduit și că din cauza aceasta nu se termină zidirea; corul era bun,

slujba frumoasă; dar ce era mai frumos erau tot țărani. ca nicăiri aiurea. Mai la vale portul lor dispăre, în susul apei nu este atât de bogat; aici mi se pare că am văzut priveliștea cea mai splendidă. Aici sunt și țărani foarte bogați și-și pot îngădui ori-că lux de cusături splendide, mai ales că femeile au și timp de ajuns pentru cusut. Pe acolo pe unde trebuie să muncească și ele, nu mai pot să îmbrace singure, ca aici, casa și se mulțumesc cu urâtele stămburi aduse din străinătate.

Regele voise să așeze podul de luntre la Corabia, dar Rușii stăruiau să se facă la Zimnicea, pentru ca să-i ajungă la Nicopoli. Această măsură s'a dovedit mai târziu, că fusese foarte greșită, de oare-ce furtunile și sloiurile au rupt în rind tot podul. În Corabia a primit Regele vestea despre a doua înfrângere a Rușilor; și acolo a ținut un consiliu de război. Fie-care loc este aci bogat în amintiri. Inima ni se strânge adesea când ne gândim la vremile grele de atunci. Pentru că, atunci, când Regele cu armata sa trecea Dunărea, nu erau mulți de părerea lui; mulți se temeau, mulți se îndoiau, că vor putea învinge; astfel el a trebuit să ncarce pe umerii să toată răspunderea.

Am privit locul împodobit cu steaguri, unde a fost aruncată puntea lungă de un kilometru, peste care a trecut armata. Am plutit pe lângă multe sate, ai căror locuitori se înșiraseră pe țărmuri, venind de departe, atât de mulți, încât într'o zi i-am spus rîzând d-lui Sturdza, că a vrut să facă ca Potemkin și că ne-a arătat sate și acolo, unde nu-i nici unul. El răspunse, că se pot face sate din carton, dar nu oameni cari

strigă cu căldură și entuziasm „ura“ și sfiese să vină călare și pe jos cale de țară și să piardă o zi întreagă de lucru pentru se bucure de o singură privire! În zilele acestea eu am salutat atât de mult, încât, uneori eu am simțeam brațele; țineam să trimit de cel puțin, o salutare acolo unde nu era tință să acostăm. Totuși, ne-am abătut de grație de mai multe ori, pentru că vedeam ne așteptau oamenii; iar în împodobirea lor citiam muta rugăciune, să nu trecem pe de ne oprim. Și eram salutați cu entuziasm miși cu duioșie!

Am avut bucuria că îndată ce am văzut mă simțeam tot pe Dunăre și vedeam și mulțimea de oameni sgomotoasă în toitul lui Ba, de mai multe ori m'am trezit salutați somn pe oamenii, pe cari îi revedeam. Din astfel de impresii te hrănești încă mai poate viața întreagă! Și aici impresiile de doi de puternice! Intâi, vedeam toate lucrurile pe cari războiul nostru ni le adusese din des în minte, despre cari vorbisem atât de mult și acum se adăoga prezentul, care era un lucru la munca încordată și la greutatea grijii toată viața noastră!

În Zimnicea a fost iarăși o primire de călduroasă; țărani minunat de frumosi niște uriași, și un chiot de bucurie, care mai sfârșia! Și, când te gândești, bietii, și nuți de spaima că nu plouă! În multe ne-au spus chiar temerile lor, mai ales că ce să mănânce vitele. Iarba încă n'a crescut de ani de răi, oamenii și-aduc aminte în de viu, încât au dreptate să tremure. De

și bărbați de încredere al partidului românesc cu Dr. Iacob Hotărân, și Dumitru Muscan. La comisia aceasta votau numai 3 sate românești: Virșandul, Pîlu Mare și Socodorul, de unde în anul trecut (la întâia alegere) candidatul ungar avusese mai multe voturi decât Russu-Sirianu. La comisia I votau comunele: Chișineu, Sepreuş, Chereuş, Sinte, Zărând, Sinite, Talpoş, Nădab, Cinteiu și Mişca.

Dimineața, la orele 9, când a început votarea, Românii erau siguri de izbândă: satele Virșand și Pilul-Mare veniseră aproape cu toate voturile, iar Socodorul și el mai cu multe voturi ca în rîndul întâiu pentru Russu-Sirianu.

Cel dintăiu a sosit satul Virșand, condus de Dr. I. Suci și de frații Ciorbiș și Pantoș. Sosit apoi bravii frați din Pil în frunte cu toții Petroviți și Raț, învățătorul Ștefan Măcuța și redactorul Sever Bocu.

Candidatul Russu Șirianu îi aștepta în fața casei dlui Veliciu. Când treceau pe lângă candidatul, în șir nesfîrșit de căruțe, alegătorii strigau de se cutremura văzduhul: Trăiască Russu!

Veniră apoi Socodorenii. Satul întreg. În frunte preoții Aurel Varga și Aurel Pop și învățătorul Crișan și Buștea. Aveau cu ei și muzica dela Siria. Din Socodor și până în Chișineu făcău tot într'un joc au dus-o, căci toți au venit pe jos. Cât e ulița mare a satului, nu vedeai decât șube albe românești! Și o însușire ce nu se poate descrie.

Pela orele 10 toate satele românești erau posite. Și tot bine: cu alegătorii români toți pentru Russu-Sirianu. Chereuşul venise condus de deputatul Dr. St. C. Pop, care Joul ținuse un discurs de vorbire și peste noapte d'asemeni a stat cu poporul: venise și protopopul Târziu, însoțit de capelanii și învățătorii săi. Talpoșul îl conducea harnicul preot D. Popoviți din Cernăuți, Popoviți preotul local și inimosul învățător Leu. Sepreuşenii veneau sub conducerea a catorze preoți, dintre cari părintele Vuculescu conducea cu mare grije, în trăsura sa domnească, doi alegători boinavi și grijea de ei ca din ochii din cap. Ce veselie apoi când au venit Zărândul, sporiiți la număr și ei. Părintele Iancu era numai voie bună și mândru sta în fruntea poporului. Nădăbenii aveau în frunte pe preotul Laurențiu Toader și pe învățătorul Boariu, frații din Cinteiu pe moșneagul părinte Ioan Iancu, pe zelosul său fiu părintele Iustin Iancu, pe învățătorul Ioan Dema. — Sinitenii veniau sub conducerea învățătorului Petru Balint, iar în fruntea Sintenilor venea Dr. C. Ardeleanu, preotul Mișca și învățătorul G. Coste; cei din Mișca având în frunte pe veteranul preot Ioan Avram, capelanul Pinter, învățătorul A. Guiu

și frații Guiu, cei din Vădăș sub conducerea preotului Marchiș.

Toți veseli, toți având încredere că vom birui.

Cu atât mai rușinați veneau Românii aduși te miri de ce zdramță de Jidov ori țiflindar de Ungur... Veneau însă — cei mai mulți în stare de beție... Noroc că numărul lor nu e mare și cei mai mulți au venit din Socodor, de unde altmintreli fruntea satului a votat cu Russu-Sirianu... Românii, când vedeau câte o ceată de rătăciți duși de câte un notăraș păcătos, îi căraia și-i batjocorea...

E de însemnat, că Românii socodorenii aduși de oamenii stăpînirii să voteze cu Csukay au fost găzduiți (cu cai cu tot) în curtea domnieală a arhiducelui Iosif... Veneau ca aduși de căpăstru și cu steaguri... dar cu capul plecat.

Votarea.

Votarea a început în amândouă locurile la orele nouă. Dela început, Russu tot mereu avea voturi mai multe. Astfel s'au dat voturi până la ora 10 pentru

Russu	145	voturi.
Csukay	70	"

la ora 12 :

Russu	869
Csukay	538

la orele 3 :

Russu	929
Csukay	677

la orele 6 :

Russu	1045
Csukay	866

Acum nu se mai îndoia nimeni: Russu avea să învingă. Ungurii își făceau însă curagiu, spunând că mai au voturi.

La orele 6 $\frac{1}{2}$, președintele au hotărît să încheie votarea peste o oră. Într'astea trăsurile domniești dela curtea arhiducelui Iosif porniseră pe cale, la Socodor mai ales, după voturi. Se întorceau însă goale, cele mai multe. Românii luau în ris pe corteșii întorși cu buzele umflate, dar cu caii numai spune. În Chișineu au mai fost însă Ungurii cari n'au votat; aceștia, și cu 16 Socodorenii ce au mai fost aleși, au ridicat apoi voturile lui Csukay la 983. Mai aveam însă și noi voturi, așa că la orele 7 $\frac{1}{2}$ încheindu-se votarea, s'a aflat că s'a dat pentru

Russu Șirianu	1082	voturi
Csukay Gyula	983	"

Eată anume cum s'au dat voturile :

	Russu	Csukay
Chișineu	36	71
Sepreuş	84	27
Sinte	101	24
Zărând	127	17
Sinite	24	5
Talpoş	69	6
Nădab	92	20
Cinteiu	78	18
Chereuş	60	3
Mişca	44	7
G.-Vârșand	79	31
Pil	81	13
Socodor	186	170
Szapárliget	—	165
Ágya	—	79
Vadász	11	64
Bélzerind	—	10
F.-Gyarmat	—	59
Nagy-Zerind	—	51
Erdőhegy	10	93
Simonyfalva	—	49

Pe la orele 7 eram siguri de izbândă. Mulțimea mare de popor a și venit la casa dlui Veliciu, de unde a dus pe umeri, în sunete de muzică și făclii, pe alesul deputat. Ajungând în curtea casei comunale, Russu Șirianu a vorbit poporului. D'asemeni a vorbit Dr. St. C. Pop. Nu se poate descrie însuflețirea poporului: cânta și juca și până la 9 $\frac{1}{2}$ tot așa a ținut. Atunci Russu Șirianu a fost poftit în cancelarie, unde Dr. Keresztes Gyula, președintele, i-a dat mandatul, ținându-i următoarea vorbire :

„Onorate domnule deputat!

Alegerea s'a sfîrșit după formă și lege și potrivit celor petrecute, D-ta ai fost ales cu o majoritate de 99 voturi.

„Când îți predau mandatul, o fac asta în nădejdea că D-Ta întotdeauna vei folosi acest mandat numai înspre binele mamei noastre comune, a patriei ungare nici odată, nici-o zi după, și nici-o dată altfel. În nădejdea asta rog pe D-zeu să te binecuvinteze și să dea rod ostenețelor D-tale.

Deputatul Russu Șirianu a răspuns :

„Onorate domnule președinte!

Îți mulțumesc înainte de toate pentru imparțialitatea și dreptatea cu care ai condus alegerea. Pun apoi jurământ că : D-zeu așa să mă ajute, după cum în acti-

ne-am venit în fire și numai cu opintiri neauzite și cu jertfe ne-am putut ține d'asupra necazurilor. Pretutindenți, pe unde am trecut, a ploaie puștinel, numai ca să nu pară, că-și pierde Regele vechia lui putere; pentru că mai înainte așa se făcea, că el aduce ploaia, iar căi-va țărani veniră odată și-l rugară să plece la drum, pentru ca să le facă rost de vre-o ploicică!

Dincolo bubuiau tunurile dela Nicopole. Noi trecurăm iarăși apa, cât s'a putut mai aproape de țărmul bulgar, pentru ca să putem privi drumul morții, pe care Regele a călătorit, când s'a întors dela războiu. El și-aducea bine aminte de locuri, numai că astăzi arătau altfel, nu ca atunci. Atunci era vifor și poleiu, atunci erau 22 grade de frig și dela Plevna până la Nicopole un lung drum al morții: numai cadavre și iarăși cadavre pe tot drumul. Dacă Osman Pașa ar fi așteptat încă trei zile, cele trei armate ar fi pierit de-a binele. Mai târziu s'ar fi găsit urmele lor prin zăpadă, pentru că de mâncare nu mai aveau, iar sloiturile grozave de pe Dunăre nu îngăduiau vapoarelor să treacă dincolo, cu pâne. Astfel ieșiră din Plevna sârmanii Turci, prăpădiți, pe jumătate morți de foame și înghețară pe drum, câteva mi, împreună cu Românii, cari îi escortau. La o parte steteau mai mulți Turci, cari se strânseseră roată în jurul unei zări de foc cercetați mai de aproape, se văzu că toți erau morți. Pe aci au întins unii brațele spre cer și s'au prăvălit morți, cerând milă. O imagină slabă a acestor groznice evenimente am încercat să dau în următoarele versuri :

Din Plevna se strecoară și ies după șanturi, Vitejii Turci ca umbre, desculți și purtând lanțuri,

Tot ies, flămânzi și schilavi, șireag după șireag, Se țărăie, sârmanii, d'abea numai se trag.

Sunt mi de oameni; galbeni și supți, ei par fan-toame;

Se clatină pe drumuri și leșină de foame; De nori văzduhul fierbe și vântul urlă 'n vâi, Ca lași, când cer milă pe câmpul de bătăi.

Tăcuți pășesc ca moartea prin viscol și zăpadă. Tot unul câte unul se rumpea din grămadă Și cade mort, iar corbii și vulturii din zbor Vestesc pe cel ce cade prin crocneteale lor.

Cât drum e dela Plevna spre Dunăre, prin sate Zac tristele cadavre pe drumuri semădate, Un searbăd șir; să cugeți că morții fac alaiu; Și mulți din ei îngheață pe cale și pe cai.

Ei strigă, mai cer milă din ultime respirări, S'astern apoi cucernici pe câmp, și dintre șiruri les șoapte, toți au ochii spre Meca 'n răsărit Și mor zîmbind — e Allah haina lui de fer.

Spre Dunăre! Cât este de lungă 'ndepărtarea! Dintr'înșii căți au înger să birue cărarea, S'opresc în faptul nopții acolo, unde 'n ger Nicopolis sticlește subt haina lui de fer.

Și 'ntreg văduhul ferbe de răcnet și agonie, Ei plâng și gem și urlă și cad de slabi o mie, „Vai, dați-mi o bucată de pâine! Mai curând, „Nu mă lăsați de schilav să pier aici flămând!“

Căzuți pe jos, sârmanii, cer pâine, cer mâncare, Și nu-i! Nu poți s'o cumperi, că nu-i! Și tot mai tare

Se 'ntinde cruntul răcnet mai greu și mai mișel, Amar tăind în inimă ca paloșul de oțel.

Cei zece mi de oameni rămân peiri pradă Cu piepturile goale lipite de zăpadă, Ei zac în vânt; chiar Rușii de frig și foamemor; Nu-i pâne! Numai ghiată și noapte 'n jurul lor!

Nu-i pâne! Și dincolo de Dunăre stă țara, Doritei liniști, caldă ca însăși primăvara, Dar rîul o desparte de cei, cari-o doresc Prin stânci de sloiuri 'nalte, ce mai înalte cresc.

Nu-i pâne! Bieții oameni! Pe galbena lor față Sudoarea prinde brumă și lacrămile 'ngheață, Și sângele din rană se 'ngheață tot de ger! Și plin de nori e cerul, ah! nu mai este cer!

În urmă faptul zilei dă zori, și 'n zi sosește Dorita pâne; grabnic la toți ea se 'mpărțește Prin șiruri, înghețată și toată fer și sloiu, Atăta era partea martirilor eroi!

Tradus de: G. Coșbuc.

Regele a zis că nici un câmp de bătăie nu a fost atât de teribil ca acest drum groznic. Mai întâi el voise să facă drumul în sanie, dar sania trecea atât de des peste cadavre, încât el preferi să încalcece, de și era grozav de frig și calul sfoarăind în fiecare clipită se feria într'o parte; dar călărețul pierdea astfel cel puțin simțământul, că trece peste morți și muribunzi.

vitătea mea din Dieta mă voi conduce de interesele patriei și cu toată ardoarea sufletului meu voi lucra înspre binele tuturor neamurilor din țară. Intotdeauna voi rămâne fiu credincios al patriei».

Sala răsună de strigătele de bucurie ale Românilor. Ear când ieși între popor, noul deputat fu primit cu adevărat vifor de strigăte însuflețite.

Deputatul Russu Șirianu ținu apoi o vorbire, în care mulțumi poporului pentru dragostea și credința ce i-a arătat-o și laudă bărbăția și cumițenia alegătorilor. Puse făgăduință, că până la cea din urmă clipă a vieții sale va lupta pentru binele poporului, pentru pacea țării și buna înțelegere între neamuri.

Intre sunete de muzică și cântece vesele și la lumina faclilor dl Russu fu condus la casa d-lui Veliciu, unde mai ținu o vorbire de despărțire, că îndată ce se va întoarce dela Dieta, se va duce pe sate, să arate ce și cum cred deputații români să lucreze pentru popor.

În casa d-lui Veliciu s'a dat apoi o cină pentru cărturarii veniți din depărtare să ajute la izbândă zilei.

Dl Veliciu a ținut o frumoasă vorbire, mulțumind lui Dumnezeu că ne-a ajutat să ducem la bun sfârșit o luptă începută cu cel mai curat gând și simțire adevărat națională. Arată cu câtă îngrijorare a fost când s'a hotărât să intrăm în alegeri: se temea ca poporul să nu fie ademenit — ca în trecut — de străinii cari îl duceau în stânga ori dreapta, să facă treaba partidelor ungurești. Putem însă fi mândri: poporul s'a purtat așa de bărbătește, încât până și cei mai inversunați Unguri să-și descopere capul.

Aceasta este, însă fără îndoială, urmarea e mai puțin adevărat însă, că mult este a se mulțumi conducătorilor, ș'anume domnilor preoți și învățători dela sate, cari au deșteptat în popor dragostea și mândria națională. Ridică deci paharul în cinstea acestor apostoli ai poporului.

Veseli de izbândă câștigată, am petrecut împreună până târziu. Ear poporul s'a dus

spre casă de asemeni vesel, și în cele mai multe sate bătrînii și copiii nu s'au culcat, ci au așteptat întoarcerea celor duși la alegere... Și până spre dimineață satele răsunau de chiotete de bucurie românească.

Însemnăm că pentru susținerea bunei rînduiri ori poate mai mult ca să liniștească pe Jidovii fricoși, stăpînirea adusesse la Chișineu 60 geandarmi și două companii de cătane împărătești (din Arad). Ori cât li-ar fi plăcut însă domnilor dela putere ca Români să facă vre-o pricină, să poată astfel nimici alegerea, țaranii români n'au dat ziua întreagă, pricină ca fie geandarmii, fie cătanele să se amestece la mijloc. Ci stat-am ziua întreagă la locul destinat și țărînimea a petrecut ca la nuntă, jucând la sunetul cimpoiilor și clarinetelor și strigând vesel: *Trăiască nația românească.*

Români la congregație!

Pe Marți în 20 l. c. este convocată congregațiunea extraordinară a comitatului nostru.

Fiind obiecte de interes deosebit, puse la ordinea zilei, cum e între altele și cazul fibraului *Cukury*, care abzisese de postul său spre marea bucurie a cercului pretorial Chișineu pentru a se candida tot acolo de deputat, ear acum după ce a căzut își revocă demisia, caz peste care membri Români ai congregației nu vor putea trece așa ușor, chiar și din deferență față de frații protopretoriatul Chișineului, cari într'un chip atât de strălucit au obligat la recunoștință pe toți Români. Va trebui apoi să folosim privilegiul pentru a sbiciui presiunile și fără delegile organelor administrative întrebuintate. Și celelalte puncte solicită asemenea prezența membrilor Români.

Facem deci apel către toți, să nu lipsească nici unul dela congregația de Marți. Deputații noștri, vor veni din Budapesta, să participe la ședință. În preseara congregației, se va ținea consfătuirea obișnuită în cafeneaua «Vas».

D'ALE ALEGERILOR.

Alegerea-balotajii din Cehul Silva

S'a putut convinge fiecare, care a rapoartele publicate de noi, cum masiv guvernului cu ori-ce preț voia să ne tească la alegeri. Tot, ce prin minte trăznit, au făcut. — Din Cehul Silva unde avem de candidat pe dl George de Băsești ni-se telegrafează, că Români sunt nespuse de terorizați.

Cehul Silvaniei, 15 Febr.

(Telegrama «Tribunei»). Abusuri pomenite; corupția culminantă. E o adevărată stare de asediu. Satele-s pline de jandarmi. Nici-o întrunire nu-i permisă.

Tipuri electorale.

Era în ziua alegerii de deputat din Boroș, când des de dimineață apare părintele protopretor Constantin Gurban pe piața Boroșineului, ca adune turma cuvântătoare pe steagul național și cât ce bați în palme mulțimea poporului prin răspîntii încunjură pe radiosul protopretor să încinge vorba însuflețitoare.

O patrulă de husari din depărtare vede vărtoșarea grupei de oameni și-și ia calea părintele Gurban cu ai săi: „Domnule părinte începe în frumos accent românesc chipșul mandant al patrului — să iertați, că am pos să nu las grupări pe piață, rogu-vă să vă lăsați.” Dulceara vorbei husarului și chipșul frumușel face pe părintele Gurban să uite poruncă și îi zice: „Bine, bine, fatul meu, de unde ești Dumneata?” „Din Sătmăr”, fu pînsul suboficerului. „Din țara lui Lucaciu?” „Da mă rog din țara lui Lucaciu”. Atunci întoarce părintele Gurban către popor: „Oameni buni, câțana ăst' de omenie e din lui Lucaciu” și poporul ca un vulcan eru nesfârșite aclamări de „Să trăiască Lucaciu”. Poporul ridică în sus pălăriile, soldatul militărește și se despart ca buni prieteni.

În ziua alegerii din Chișineu n'are alinare prota Gurban. Vine la Arad și colă la amiază dă binețe într'un loc unde se adună amicii săi. Îngrijorat întreabă, „ce veste aveți?” „Bine, — începe învățacul pe care îl iubesc din Giula-Vârșand unde la alegerea trecută răm 16 voturi acum au plecat 80 alegători. Pînă unde aveam 25 voturi, acum au plecat bubuitul treascurilor 90 alegători, din Soc

Zece mii de oameni ajunseră vil la Nicopol și fură adăpostiți în șanțurile fortăreței. Aci zăceau ei și strigau după pâine nu mai erau și nu se putea găsi! Erau zece mii de prizonieri Turci păziți numai de 500 de Români. Casa, în care Regele a petrecut noaptea, a fost înconjurată cu străji, pentru că tuturora li se părea că-i în primejdie. Dar bieții prizonieri nu mai erau primejdioși, ei erau morți de foame și frig; după ce până aici suferiseră toate în tăcere, după ce făcuseră chiar și acest îngrozitor drum fără să cârtească sau să se plângă, ei se jeluiau acum cu glas tare; dar acum să nu găsești nici măcar o bucată pe pâine, aceasta frângea toată puterea, toată răbdarea lor. (Va urma).

SONET.

Din tainele străbune încep cuvântul,
Când totul fermenta în clocotire;
Când Jehova cu sfînta-î glăsuire:
— Să fie — a zis și s'a făcut pămîntul.

În tină amestecat-a nemurire
Și luptă-a prins viața cu mormîntul;
Păcatul s'a înfrățit cu sacramîntul
Ce-i bun cu rău legat-a înfrățire.

Si-atunci la noi iubirea-și rupse ștorul
Și-a reparat în opera Lui sfîntă
Eroarea, ce-o comise Creatorul.

Și'n chaos cum amarnic se frămîntă
Nădejdea, disperarea, viitorul:
Pe unde vremii diva se avîntă.

INVOCARE.

Bine-ai sosit schintea de nemurire,
Balsam pe suflet, tu renăscătoare
A sufletelor noastre visătoare;
Odraslă sacră, tainică iubire!

Tu ești căldura razelor de soare;
Tu ești speranță, dor și fericire;
Tu-ai dat la creatură zămislire:
Viața lumii, divă învingătoare!

Din tine izvorească a mea cântare,
Din tronul tău pogoară-mi-te nouă
Și ne-adumbrește-acum cu-ata'nspirare!

Revarsă 'n sufletele noastre rouă
Cerească dulce sfîntă 'nbelșugare:
Să încolțască'n noi viața nouă!

Trenta, 5 August 1904.

Corb.

DOINE și HORE

Canțin
— Vascau, (Bihor).

Cine trece p'angă noi?
Trece-un car cu patru boi.
Da'n căruț, cine-l culcat?
E Gheorghită, mort de beat,
Dar cine la îmbătat?

Două fete din Bănat.
Da cu ce l'a îmbătat?
Cu otravă din Dumbravă,
Cu așchiță
Din uliță
Cu pămînt
De sub temniță
De sub temnița Beliuului,
Din marginea Ardealului!

Pe drumuțu cel mai mare,
Merge-o fată d'albă tare
Așa merge de cu jale
Ca și luna p'angă stele
Așa merge de cu dor
Ca și luna p'angă nor
D'asa zice sfîntul soare
Să păsești fată mai tare.
Că urlă Dunărea mare.
Lasă urle să mă 'nece
Că n'am cu cine'mi petrece,
Lasă urle poate mor,
Căci ș'asa eu nu am soț.
Duminecă s'a 'nsurat
Luni cătană l'a luat
Joi l'a dus, Vineri la tuns
Sâmbătă l'a îmbrăcat
Toată ziua m'am vătat.

Culese de: V. I.

Culese de: V. I.
publicat de: V. I.

a plecat 200 alegători pedestru în frunte cu musca din Şiria şi însoţii de 2—3000 suflete femei, copii, jumătate satul cu el. Zărandul, Sinitea, Cinteul şi Nadabul a intrat în Chişineu cu 70 căruţe, Chereluşul, Vădasul, Mişca şi Şepreuşul a venit cu primarii cu tot, lui Csukay i-a rămas numai notarii şi jidanii. Pardon, din Chereluş au adus şi pe jidanul satului cu dinşii. Invingerea este sigură. Protopopul începe a schimba la feţe şi de pe sub ochelari cad două mărgelile pe piept. Cele mai scumpe mărgelile din lume, mărgelile iubirei de neam. Ridică apoi ochelarii şi şterge cu batista, ochii scâldaţi în lacrimi, batista mi-o închipuiam de giolgiul iubirei. „Apoi, apoi, începe prota cu glas cam inecat, unde a căzut un Stănescu şi zăranie de român n'a ajuns de când e lumea la mandat de deputat naţional, Russu să fie ales? D'apoi, că asta-i lucru mare şi pentru închipuirea celor-ce au văzut vremile vechi, dar' ca realitate? Poporul s'a trezit, aşa nu perim.

Dar' cum a şi mers treaba în Chişineu? Iată: Intră un moşneag de peste 70 ani, proptit pe o bâta în sala de votare. Presidentul îndată începe cu ale lui, „afară, nu-i voie să vii cu bâta la alegere“. „No, no, domnule, nu vă temeţi că n'am adus de aceia bâta ca să vă bat cu ea, ci că-s bătrân şi trebuie să mă proptesc în ea“. Comisia erumpe în hohote iar moşul cu silvă strigă „pe Russu Şirianul dau votul“. Apoi mai face un pas spre masa presidială şi întrebă „da scrisu-m-aţi în protocol?“ Scris, scris, moşule şi moşul iasă cu mândria unui erou intră ai săi, care îl îmbrăţişează cu bucurie.

Ajunge cum ajunge un sîntean de ai noştri în Chişineu şi să îmbrăţişeză tăn. Dau de ei ai noştri şi-i aduc cum era la vot. Aşa nu era chip să voteze, că altfel îl duceau şi Csukaştii. Haid pe el dar' cu zăpadă, şi atîta îl frecară la frunte şi obraz şi stropit pe piept, până omul începu să desmurtăscă şi să înţeleagă unde e. Il ia apoi avocatul din Chişineu Dr. Ardelean la scoală, îl învaţă la întrebări. No, Toaderă răspunde acum la întrebările cum ţi-s'or pune: „Cum te cheamă? Toader N. Care ți n-rut casel? 134. Pe cine votezi? Pe Ana mea.“ Da lasă pe Ana, că ia nu vrea să fie deputat şi după un nou freuş de zăpadă domnul Cornei, începe scoala de nou. După învăţarea perfectă a lecţiei, îl bagă ai noştri la urnă. Răspunde el la primele întrebări, dar' la întrebarea, că „pe cine votezi?“ atîta locului, să înhoalbă în dreapta şi stînga Bătu-lu-neu D-zeu zice unul de ai noştri, asta iară votează pe Ana lui. Deodată sughite una Toader şi ca-şi-cînd ar fi găsit ceva boţ de aur strigă: pe Russu Şirianul.

Văd nişte Şepreuşeni, pe unul din ai lor în uşa birtului cu papricaşul şi beuturile lui Csukay. Să duc, intră acolo să-l cheme afară şi omul prins în verbungul lui Csukay vrea să iasă la ai săi. Gendarmii nu-l lasă şi încep a-l bufni cu paturile puştil. „Ce, sări deodată omul prins, aşa merge treaba: Să trăiască dară Russu, abzug Csukay, şi ce vrei cu puşca acea uite ici, desfăşurându-şi pieptul, dă aici, că nu mi-e frică de voi. Şi îndată fură Şepreuşenii grămadă în faţa gendarmilor, stînd faţă în faţă aprinşi de mînie şi ceia şi iestia şi vorba se arunca poruncă pe gendarmi. Vine însă Dr. Ispravnic şi le zice Şepreuşenilor, lăsaţi-i nu vă prindeţi cu ei, veniţi îndărăpt la tabăra noastră. Oamenii trăsar, da şi D-ta eşti de ai nostru Domnule? bine, ne ducem să trăiască Russu şi-şi duseră în triumf pe cel scos din robia verbungului.

În toată campania însă s'a observat, că poporul e blînd şi liniştit şi ascultă de ai săi, pe soldaţii îl aclănează unde numai se ivesc şi cu respect implinesc poruncile lor, numai faţă de gendarmi sunt dărji. Sigur că își vor avea motivele lor pentru ce urăsc geandarmăria în special în cercul Chişineului unde împroşară atîta silă de om.

O privire şi în tabăra contrară. La o parte se tîrgeşte un contrar cu un alegător. Cât dai? 10 fl., bine, dar' ce o fi de ruşine? 10 fl. A, pentru atîta nu mă fac eu de ruşine înaintea satului. Altul propteşte gardul: Să nu mă tai mai-store. Credea că e la barbier.

Colo omul icî dobitocul, că dela om până la dobitoc numai un pas este. Badea.

ELECTORALE.

Ceva din Cubin.

Budapesta, 15-II 1905

Preonorate Dle Redactor!

Înăi iau cutezanţa, să Vă comunic ceva despre Românii din Cubin şi despre alegerea din cercul nostru.

Nu cred să se fi purtat alţi Români din alte sate aşa de scandalos la alegeri, ca mulţi Români din Cubin. Nu cred că în alte sate, să fie atîţi Români de nimica, aşa dascăli fără de omenie, atîţi oameni bogăţi mai răi, ca cei săraci.

În cercul Bisericii-Albe erau doi candidaţi: naţionalistul Tomici şi liberalul Szivák.

Ţinuta unor Români din Cubin faţă cu candidatul Tomici era foarte scandalosă.

Între scandalosii acestia locul principal îl ocupă dascălul Remus Bortos. Neruşinatul acesta, care cu cortişirile sale murdare a condus pe cale rea pe mulţi Români din sat. Ziua noaptea a neli niştit poporul ca să-l câştige pentru Szivák, care e unul din cei mai mari duşmani ai noştri. A cortişit pentru Szivák, căci i-a promis, că-i va da două porţiuni de papricaş, ca să ducă una şi acasă.

Feriţi-vă fraţilor de astfel de Juda, căci cei ca Dumniatul şi ca frate-seu de cruce Petru Nica inv. rom., caută să-şi câştige „os de ros“ vânzându-vă pe voi la duşmanii voştri. Vai, Dumnezeule, ce rău Ţ'am făcut de ne-ai trimis astfel de nemernici, să ne înveţe copii.

Despre dl Nika Péter, Vă mai pot spune că mergând în tabăra lui Tomici, ca să câştige pe Români şi Sârbi pentru Szivák, l'au prins, şi totuşi că-i „Bieu satului“ l'or persecutat bine. Să înţelege că era beat de spiridusul lui Szivák, că altfel nu l'ar fi putut bate.

Despre învăţătorul din Deliblat Guczul Sebő Vă scriu, că mergea din casă în casă, ca să cumpere suflete, vezi, ca să nu-ş peardă tată-seu postul de „boactăr“ la comună.

Pe dl Axente Bălan de Firiz, preşedinte la „Dunăreana“ (mă mir că nu-l dă cu picioru) după-ce s'a îmbătat şi îndopat cu papricaşul Ungurilor, îl luase gura pe din'nainte şi îl zise fibirăului: „Iacă dle fibirău, am câştigat pe boii aştea zece pentru dulcea noastră ungurime, denumeşte-mă acum, cum mi-ai promis pe ginerele meu Laczkói (oiaia perdută) de vicenotar. Românii auzind aceste, injurându-i şi pe Bălan şi pe fibirău, au trecut la noi.

Iar bogătanul Lazar Bucaci, — care zice, că poate cumpăra toată banca românească cu banii lui, cari îl ţine la lipitorele satului şi nu la „Dunăreana“ — după-ce s'a îmbătat şi îndopat, eşind din birt, a căzut jos, iar un căne, venind la el. l'a lins pe gură, şi el crezând că-i la barbier, zice „Pază Arso“ (barbirul) să nu mă tai.

Dintre Românii, cari au mai luat parte la papricaşul unguresc sunt: Bogatul şi usurariul Laza Bucaci, Ilie Gepcea, Petru Oltean, care crede, că votând el cu Ungurii, își va mărita fata după fibirău, Băla Cioc cu socru-seu, speculantul, Petru Mohora, pandurul George Bălan (vezi ca să nu-şi peardă slujba), frumosul „ciorapi roşii“ Petru Ţaran, baronul Todor Cocora şi straja-meşterul Laza Mohora şi alţi.

Mai mari cortişii a lui Szivák erau, pe lângă cuminţii noştri dascăli: ţuţulistul Zah. Mohora, vestitul Ilie Gepcea, care a stat mai mult în temniţele Vaţului, ca acasă.

Pe toţi acestia i-au dus Ungurii în vagoane cu boii la un loc, unde dl inv. Bortos Rémusz de atâtea-ori a strigat „Eljen Szivák“ încât şi-a perdut glasul cel frumos.

Dar' şi Sârbi au spinii printre flori ca şi noi, spre exemplu învăţătorul sârb Mihailovic şi alţii.

Laudă harnicului preot Secoşianu, avocatului Miron, contabilului Olariu, şi altor Români de treabă, pe cari nelăsându-i jandarmii să se apropie de Biserica-albă, zicând că trăsurile lor multe strică drumul de ţară, erau siliţi să meargă o distanţă de 12 km. pe picioare, ca să voteze cu Tomici.

Iubitul şi harnicul nostru preot Lucian Secoşianu, împreună cu alţi fi mândri ai neamului românesc, au l'urat foarte mult pentru ca să reuşească Tomici, dar înzădar, căci palinca şi papricaşul afurisit a avut mai mare putere.

Tot d-lui Secoşianu avem să-i mulţumim că înfloreşte banca noastră „Dunăreana“ şi tot meritul lui e, că Românii mereu să desîrbizesc.

Dl Secoşianu a înfiinţat primul cor bisericesc şi lumesc în Cubin. E silit bunul nostru păstor, să-şi servească şi să şi conducă din altar corul, căci învăţătorii nu-s bunii.

Dar pe lângă toate relele sperez, că cu ajutorul Domnului, vom stîrpi toată pălămidă din grănele noastre, şi la alegerile următoare nu se va găsi nici chiar un Român, care să se vîndă lui Iuda, ca să-l vîndă.

Cu toată stima:

(Os.)

Din cercul Párdány.

Ni-se cere spre publicare următoarele:

Stimată Redacţiune!

La comunicatul lucruri triste în cercul Párdány din Nr. 19 al foaiei „Tribuna“ corespondentul nesubscris publică la adresa jos semnatului câte toate, între cari începe „Tot aşa mă află cu inima plină de durere şi pentru al doilea preot George Treta“, — la aceasta îi răspund, că inima lui simte durere, dar ochii lui nu văd şi urechile lui n'aud, căci de ar vedea şi auzi, atunci s'ar fi ocupat cu altă persoană care de sigur a şi dictat în penă corespondenţa publicată în ziarul sus amintit. Nu voesc pe respectivul ai aminti căci nici dînsul nu păşeşte ci lucră de sub tufă. — Să las acestea la o parte căci scopul meu este a „desmurtăscă“ Că dormim somnul morţii lăsând poporul pradă unui şerpe viclean“. La această înă provoc la parochienii mei cari ştiu că nu dorm ei vechiez asupra lor, că în decurs de patru ani ai păstoriei mele numai bine le-am făcut. Iară despre aceea, că am lăsat poporul pradă unui şerpe viclean, n'am cunoştiinţă. Acea însă o ştiu, că în comuna noastră Cebza este o viperă, pe care corespondentul Cebzanului a uitat-o, căci muşca de supt tufă si respectivului este a se mulţami nesuccesul naţional al Cebzenilor, ba chiar a votat cu proiectul lui Berzeviczy.

Mai departe dl corespondent zice „e un preot tinăr, nu voeste a se amesteca acum, când e vorba a duce la biruinţă partidul: nici cu turcul nici cu neamţul“, va să zică voeste a zice că sunt pasivist, nevoind a ocupa mai mult loc, trag tot odată în combinaţie şi activitatea mea din anii trecuţi despre care aminteşte corespondentul Cebzanului zicând chiar că eram preşedinte al partidului liberal, ti răspund pur şi simplu că nu spun adevăr, deoarece ce până azi m-a ferit Dumnezeu d-a mă bucura de o astfel de cinste — iar ce priveşte activitatea mea din anii trecuţi, acea s'a întâmplat în anul prim al preotiei mele, când cei mai bătrâni în funcţiune m'i ziceau, că numai astfel vom ferici comuna dacă vom sprigini candidatul guvernului şi eu ca un începător, credeam atunci de bine, a mă apleca lor, însă azi văzând că toţi aceia s'au prins şi de astă dată la carul străinilor, când este vorba de cauza naţională a noastră şi cantă fericirea Românului în întunec, iar glasul meu faţă de dînsii era ca acelui ce strigă în pustie, deci am preferit pasivitatea. Încă pot zice că pasivitatea mea tot a adus cauzei noastre folos, mărturie m'i este acel bătrân cu părul cărunt dar tinăr la inimă, din Cebzan, care după zisele „Tribunei“ Nr. 14, a condus cu fală steagul naţional al Cebzanilor la alegerea de deputat.

CANCELRIA ARCHITECTULUI ROMÂN

IOAN NIGA.

Arad, strada Atzél Péter Nr. 1.
(Lângă Crucea-Albă).

Pregăteşte planuri şi specificări de spese pentru edificii publice şi private, primeşte lucrări în sfera arhitecturii mai înalte, cenzurări, colaudări. Ca specialist în ritul nostru oriental edifică şi restaurează biserică în mod artistic, din care cauză o recomandăm îndeosebi d-lor parochii. Trimite planuri, schiţe, specificări şi serveşte în lucrări arhitectonice cu desluşiri gratuit.

Mai departe amicul meu zice „dar poporul i-au asigurat tot anul dânsului venite vre-o 2800 coroane“. Intreb pe corespondentul Cebzanului plătitor-a oare birul preoțesc de știe așa bine venitul preotului? sau că dânsul își poartă protocolul de venite? deoarece-ce noi preoții plată fixă n'avem mă mir deci de unde știe el că venitele mele se resumă la 2800 cor. au doară ai administrator vr'o dată parochia mea? Mai departe zici „Nime nu credea că poporul va rămânea și mai rălăcit și în 'ntunec ca și până acum“. Ți răspund scurt, caută cauza la acel de sub tufă.

Ca încheiere încă un cuvânt celui de sub tufă, samănă numai ură, căci ură vei secera.

Cebza la 12 Februarie st. n. 1905.

Gheorghe Treța
preot ort. rom.

Dare de seamă.

Brad, 1/14 Februarie 1905.

Par'că apar nouă vremuri nouă!

Deși impregiurările economice, sărăcia și frigul siberian înghiață acuși și gândurile îndreptate spre ideale: totuși *audaces fortuna adiuvat* pare a ni-se dovedi zi de zi, paș de paș.

Aceasta impresiune generală ni-s'a întărit de nou și după petrecea aranjată în ziua de SS. Trei Ierarchi Vasile, Grigorie și Ioan în favorul „fondului fer. Dr. Iosif Hodoșiu“ înființat de curind la gimnaziul public român gr.-or. din Brad. Incordările cu alegerile de abia trecute, cari, deși au purces din mare însuflețire, totuși e imposibil să se facă fără jertfe materiale, când e vorba de a pune în mișcare mulțime de mii de oameni stricați prin mituirile din trecut și terorizați prin puterea diregătorilor.

Jerfele le-au suportat inteligența, conducătorii pătrunși de mândria națională, ce se revarsă asupra Zarandului. — Intre astfei de referințe, — de altcum comune tuturor fraților cu simțăminte curate —, petrekerile, balurile, concertele etc. se par lucruri de prisos. Căci de unde să mai contribuă și pentru toalete, muzică etc., când venitele ne sunt atât de modeste, ear baștina ni e *opincuța*. — talpa țării.

Unuși noi zarandarii din Brad amar ne-am fi amăgit de ne-am fi lăsat conduși de vederi pesimiste. Ni-au întemeiat părinții noștri un centru, a cărui înălțare însuflețește toate inimile române.

Abia distribuiserăm invitările și se și începură ofertele. Au premers cu exemplul lor ilustrii mecenași Mocsonești: Alexandru și Zeno, urmată I. P. S. Sa Nicolau Popea, episcopul dela Caranscheș, apoi Il. Sa dl George Ioanovicu din Budapesta, secretarul de odinioară din ministerul de culte și instrucție publică, de pe vremea întemeierii gimnaziului nostru, apoi numeroși fruntași din Timișoara, Brașov, Abrud, Orăștia, Băița, Baia-de-criș, Bistrița, Sarajevo etc. În ziua petrekerii ne-au surprins ofertele sosite din Blaj. Nu mai puțin decât 900 cor. au depus 23 fruntași pe lista pusă în circulație din încredințarea vrednicului Iuniu Brut Hodoșiu, directorul dela „Patria“, fiul fer. Dr. Iosif Hodoșiu. Intre contribuenți se află luminatul prepozit Ioan M. Moldovan, număroșii ilustrii canonici în frunte cu eruditul Dr. Aug. Bunea, profesorii Ioan F. Negruțiu, Precup etc. toți conștiți, ce însemnează pentru cultura naț. existența unui fond, din care an de an să distribuie ajutoare profesorilor, cari tipăresc vre-un manual didactic, vre-o scriere literară, disertațiune, ori prelegere publică, cu un cuvânt promovează cultura națională.

Petrecea însăși a reușit peste așteptare. Nu este familie inteligentă, cu simțăminte curate, din Brad și jur, care să nu fi contribuit la reușită, fie prin prezența, fie obolul său... Fostau și fermecătoare costume naționale mai multe ca de altă dată și începând cu „Hora“ s'a întins o dragă de petrecere curat românească — căci străinii ne-au onorat cu absența lor totală —, care a durat până în zorile zilei.

Despre partea materială — bănească — nu vorbesc de astă-dată. Ea întrece toate speranțele și ne insulfă credința, că să apropie timpul pen-

tru a întreprinde barem pregătirile de încercări mai mari, mai hotărtoare pentru progresul nostru cultural. —

Chiar și după petrecere incurg întruna contribuiriile marinimoase: E ceva semnificativ, că până și măestrii, din Brad, — căci despre preoții și învățătorii din jur nu mai amintesc — se par ofențați dacă nu ie primești obolul. În zădar îi faci atenți la nevoile zilnice, căci te resping zicând, că omul nu trăește numai ca să mănânce, ci prin jertfa pe altariul culturii naționale devine omul om. Cultura națională e viața unei națiuni. Având cultură națională totdeauna vom fi Români; lipsiți de cultură națională vom peri.

Anticipez numai atât, despre petrecrea aranjată în favorul fondului Dr. Iosif Hodoșiu dela gimnaziul public român gr. or. din Brad și îmi exprim speranța sigură, că acest fond încă în decursul anului 1905, se va putea înactiva, de oare-ce și instituttele naț. de credit și economii îi vor oferi spriginul lor.

La timpul său vă voiu trimite consemnarea contribuiriilor cu rugarea: să o publicați în ziarul „Tribuna“, ear acum încheiu repetind cuvintele psalmistului rege: *Mărire Ție Doamne, Mărire Ție!*

Miron Costin.

ULTIME ȘTIRI.

Cehul-Silvaniei, 16 Febr. n.

(Telegrama Tribunei). Pop a mers Joi dimineața însoțit de 2000 alegători la biruința sigură. Ajuns în Ceh dinnaintea jandarmilor și miliției, canalia de stradă i-a spart capul, ear miliția a împraștiat alegătorii. Pop zace în pat.

Revoluția din Rusia.

Încă nu e o lună, de când muncitorii din Rusia s'au pus în grevă, dar grevă inversunată, care, după-cum ne spun însă cele din urmă știri ar fi încetat. Cel dela cărma Rusiei au băgat pe toți capii în temniță; mulțimea rămasă fără conducători a mai făcut larmă o bucată de vreme, dar apoi a tăcut. Li-s'a promis, că le vor îmbunătăți muncitorilor soartea, că adecă le vor mări simbrile, vor reduce numărul oarelor de muncă la zi etc., așa că muncitorii mai pretutindeni au început din nou munca. Tarul însuși a făcut promisiuni sărbătorești, ear ministrii au alcătuit o comisie, care să se ocupe cu îmbunătățirea sortii muncitorilor.

Mat inversunate fură grevele în Petersburg, Moscva și 'n orașele Poloniei. În deosebi în cele din urmă avură un caracter pronunțat politic. S'au revoltat copii de pela gimnaziu, ba chiar și fetele, cari și-au bătut directorul, fiind-că n'a voit, ca să înceapă prelegerile în limba polonă.

Cele din urmă telegrame vorbesc c'ar fi pretutindeni pace. Nu e oare asta un foc ce arde sub spuză, ca mai apoi cu atât mai mare putere să izbucnească.

Revoluția ruso-japoneză.

Știri despre nouă lupte sunt din ce în ce mai rari. Unele vorbeau de o retragere a Japonezilor. Numai hărțuelli neînsemnate mai sunt, cari au firea ca să se cunoască dușmanii unii pe alții, cum stau și unde sunt. Grippenbergh, generalul, care voia cu ori-ce preț să meargă înainte, s'a reîntors în Rusia; comanda a luat în locul lui generalul Kaulbars.

— Despre manevrele flotei baltice încă foarte puțin se vestește.

NOUȚĂȚI.

ARAD, 17 Februarie n. 1905.

— Știri personale. Deputații noștri Dr. St. C. Pop și Demian, au plecat Mercur la Budapesta; ear Joi a plecat și dl Dr. Ioan Suciu.

— Cine va fi fișpan în comitatul Aradului? Se știe, că Urbán Iván, fișpanul Aradului care de 4 ani fericește comitatul nostru, și dat abdicarea și mai rămâne în post numai până vom avea ministru nou, care să numească pe un altul. Nu e deci decât firesc, că publicul comitatului nostru se pasionează asupra trebării: cine va fi noul fișpan? Ziarele mângiure caută cu lampa pe ceva „mână tare“ în comitatul Aradului amenință o hegemonie valahă. Îndeosebi două combinațiuni par să fie viabile: a contelui *Károlyi Gyula*, posesor fideicomisului din Macia și a Drului *Keresztély Gyula* protonotarul comitatului. Cest din urmă fără îndoială ar întruni cele mai multe simpatii fiind recunoscut de om harnic și priceput. S'întelege, într'un comitat românesc cum e Aradul, Român nici măcar în combinație poate fi adus, când e vorba de împlinirea furtunilor înalte.

— Alegere de vicișpan în comitatul Timișorului. În învecinatul comitat al Timișorului, fi curând alegere de vicișpan. Se știe, că vicișpanul de pân'aci *Kapdebo Gergely* a fost deputat dietal în Ciacova, prin urmare trebă să renunțe la post. În jurul alegerii de vicișpan s'au și pornit luptele. Sunt patru inși, care oftează la poziția grasă: *Mayer Károly*, care datul căzut în *Becicherecul-mic*, care în chip acesta ar fi să fie recompensat pentru căde protonotarul *Ioanovich Sándor*, baronul *Manass Barco György* și protofiscul *Darabanth János*. Cele mai mari șanse par a le avea *Mayer Darabanth*, în jurul cărora se împarte încrederea congregației. Socoteala ar fi strictă numai în cazul când actualul vicișpan *Kapdebo*, cu privire la noua constelație politică ar afla de m conștient să-și țină postul și să renunțe la politică. Tare ne temem c'asa va fi.

— Rectificare. În corespondența „Duminecă“ alegerea de deputat în cercul Pecica“ apar în 5 de Duminecă, după-cum ulterior ne informează corespondentul nostru, s'a scris număr din greșală, că a votat și *Dimu*, feciorul lui M. năilă Puta.

— Rectificare. Dl *Alexe Apătean* (cerc electoral Pecica) într'o epistolă ne asigură, spune, că dânsul nu a mâncat *papricaș*, nici *beut dela corteșii străinului*. Ar fi foarte bine să fie așa! *Una însă nu o spune, cu cine a votat?*

— Primul român doctor „sub auspiciis“. „Sub auspiciis“ a făcut prima dată doctoratul *George Lazăr* în Viena. La universitățile de patrie însă până acum nici un muritor român n'a ajuns atâta cinst. Ni-se vestește acum, că dl Iuliu Pordea, care a făcut cu succes emendat toate riguroasele de doctor în științele juridice la univesitatea din Cluj, va fi promovat „sub auspiciis regis“. Promovarea e împreună cu o mare sărbare, ce se face în aula univesității și candidatului i-se dă din partea reprezentantului M. Sale un inel de aur cu diamant în cadrul unei alocuțiuni. Fericitul candidat fiul preotului V. Pordea, profesor teol. în Gherla.

— Primul deputat socialist în Dieta țării. Pestrițul parlament al Ungariei s'a împetrit rău de tot. Zilele trecute a fost ales și Mező Vilmos, căpetenia partidului socialist reorganizat.

— Casarea cupeurilor pentru nefumători. Direcția căilor ferate ungare anul trecut prin hotărîre a sa a dispus, ca să fie multe cupeuri unde nu poți intra cu pipă, ori țigară. S'a văzut însă, că nu le folosea mai nimeni, pe căm celelalte erau pline plinuțe. De aceea a dispus acum, că pe viitor vor fi numai pentru dam cupeuri aparte.

— Serata societății „Transilvania“. Societatea „Transilvania“, înființată la 1867 pentru ajutorarea studenților și a meseriașilor r

Dr. VICTOR D. GRAUR

medic universal, profesor evalificat de școale medii p. studiul higienei.

Institut de dantură medicală și pentru tehnica de dinți.

ARAD, Piața Andrassy Nr. 22, etagiul I., vis-à-vis de casa comitatului.

Tractament special al durerilor de dinți și a boalelor de fălci. Dantură totală și particulară conform diferitelor proceduri. Plombări cu cement, cu sticlă, email, porcelan, amalgam de aur, și aur chimice curate. Operațiuni diferite la așezarea coroanei de dinți. Coroane de porcelan și aur conform indicațiunilor specialiștilor savanți. Dantură fixată și mobilă, după sistem american. Tot felul de execuții de cauciuc. Dinți și dantură întreagă fără cerul gurii. Scoateri de dinți fără nici o durere.

mâni din Ardeal, a dat Marti 1 Februarie, o serată în sala Liedertafel pentru sporirea fondurilor ei. Corul societății „Carmen“ și mai mulți artiști ai „Teatrului Național“ vor da concursul lor. După producțiunea declamatorică muzicală, se va dansa.

— **Invitare.** „Societatea română de lectură din Caransebeș“ araragiază Mercuri în 1 Mart. 17 Febr. 1905 în localitatea otelului „Pomul verde“ o petreceve dansantă cu cōtillon. Inceputul la 8 și jum. Prețul de intrare: de familie 5 cor., de persoană 2 cor.

— **Un deputat și pantofarul său.** Un drăguț caz s'a întâmplat la alegerile de deputat de acum în o comună șvăbească a banatului. Un demagog al partidului 48-ist zise la sfârșitul vorbirii sale pline de convingere patriotică: „Domni mei! Eu stau pe terenul libertății!“ „Nu-i drept!“ zise unu din cei prezenți, care se vedea a fi pantofar, „D-ta stai pe cismele, pe cari îmi ești dator!“ Tablou!

— **Logodnă:** Vasile Stan, profesor la seminarul „Andrian“ și Anița Vidrighin fidanțați Sibiu-Reșinar, 30 Ianuarie 1905. Felicitările noastre!

— Anunțăm cu osebită plăcere logodna d-șoarei Sofia Tripon din Agriș cu amicul nostru dl *Axente Secula* mare proprietar în Siria.

Sincerile noastre felicitări!

— **Petru Haiduc**, meseriaș în Cil, cu *Nina Bortos* din Vasou-Bărești fidanțați. Felicitările noastre!

— **Invitare.** La producțiunea, ce o va aranja Reuniunea gr.-cat. de cântări „Concordia“ din Oravița rom. Duminecă în 19 Februarie st. n. 1905. în sala otelului „Săranul de aur“ (Iosif Nedici) din loc, sub conducerea d-lui Ioan Bogdan învățător, cu următorul Program: Concertul 1. I. Vorobeh evici; Căntece de lume, cor bărbătesc 2. T. Popovici: „Primăvara“ cor mixt. 3. I. Mureșan: „Doina“ cor bărbătesc. 4. T. Popovici: „Cucule peană galbenă“ cor bărbătesc. 5. V. Magdu: „Nușca la fântână“ cor mixt. Teatrul „Peatra din casă“ Comedie cu cântece într'un act de V. Alexandri. Persoanele: Caminarul Grigorie Pălcu, dl Alexa Bogdan, Comisul Nicu, fiul său, dl Ioachim Jana. Cocoana Zamfira. văduvă, d-șoara Floare Bogdan, Marghiolița, fiica ei, d-șoara Măgdalină Dan, Leonil, vărul Marghioliței dl George Măgurean, Joana Țiganca dl Păun Sulea, Un fecior, dl Ilie Epure. După producțiune joc. Inceputul la 8 ore seara. Intrarea de persoană: Loc de șezut - 1 cor.; Loc de stat 80 fil. Bilete de intrare se vind la dl Alexa Toc călăugar și seara la casă. Cu deosebită stimă: Comitetul.

— **Interesant.** În Arad, proprietarul Isa Iovanov (Ujtemer-u. 17.) poate arăta curioșilor lucru interesant. O oae i-a lătat un miel cu 2 capete. După naștere nu peste mult a murit mielul.

— **Sistarea bancnotelor de zece coroane.** „Budapesti Közlöny“ scrie, că bancnotele de zece coroane date în 31 Martie 1900 vor fi scoase din circulație. Mai sunt în vigoare obicinuită până în 28 Februarie 1907.

— **Necroloage.** Subscriși, în numele nostru și a număroaselor rudenii, cu inima înfrântă de durere Vă aducem la cunoștință, că prea bunul nostru tată resp. socru Reverendissimul domn *Ioan V. Russu*, canonic mitropolitan, a repausat în Domnul Sâmbătă în 11 Februarie 1905 la 6 și jum. ore p. m. în al 79 ani al etății și al 50-lea al Preoției. Osămintele mult iubitelui repausat se vor înmormânta Lună în 13 l. c. la 3 ore p. m. în cimitirul bisericeii parohiale din loc. Fie-î țărâna ușoară și memoria binecuvântată! Blaj, în 12 Februarie 1905. Dr. Octavian Russu, ca fiu. Emilia Russu n. Dr. Rațiu, ca noră.

— Subscriși în numele nostru și a număroaselor rudenii, cu inima frântă de durere aducem la cunoștință, că neuitatul tată, socru, frate, moși și cumnat *Ioachim Medrea*, notar cerc. pensionat, decorat cu medalia de vitegie de rebel etc. în 10 Febr. a. c. după scurtă, dar grea suferință în anul al 63-lea al etății și al 19-lea al văduviei sale și-a dat nobilul suflet în mâinile Creatorului. În mormântarea a fost în 12 Febr. a. c. la orele 2 d. a. după ritul bisericeii gr.-or. în cimitirul din loc. Fie țărâna ușoară și memoria eternă! Cârna, 10 Febr. 1905. Ioan Medrea, locot., Văd. Elisabeta Albană n. Medrea, Ana Martin n. Medrea ca fiu și fice.

— **Un fapt de mare haz** s'a petrecut mai zilele trecute pe una din străzile cele mai populare a Berlinului. Punct la orele 12. când angloații și lucrătorii se duc la mâncare și prin urmare stradele sunt mai însuflețite ca ori-când, un om mititel se răsturnă d'odată cu capul jos în mijlocul trotuarului și rămase astfel pe creștetul capului, cu picioarele bălălând în aer.

Pe urmă, lucru de mirare, dînsul începu să meargă în această pozițiune, făcând mică salturi măsurate și ușoare fără să atingă pământul cu mâinile. Mulțimea de lume care se grămădise în jurul lui, isbucni în urale puternice. Omulețul, fără a se sinchisi de aplause, își continua liniștit mersul în cap.

D'odată un gardist, făcându-și loc prin mulțime, îl arestă apucându-l de picioare. În Germania fiind obiceiul d'a se merge cu picioarele ear nu cu capul, polițistul s'a gândit de sigur că ori-ce inovație ar putea să turbure ordină socială.

La secție se află motivul acestei represințatunî gratuite de trotuar. Micul om își câștiga pâinea cu această dracovenie la o cafenea concert și de oare ce un ziar îl acuzase că se servește de sfori nevăzute, el a voit să arate că ziaristul nu știa ce spune.

A fost imediat în libertate.

ECONOMIE.

Arad, 17 Februarie st. n.

Producțiunea vinului din lume,

În toată lumea se produce o cantitate de 123 milioane hectolitri de vin, astfel: Suedia cu 700.000 htl.; Grecia cu 800.000 htl.; Statele-Unite cu 1.100.000; Argentina cu 1.500.000; Turcia cu 1.800.000 htl.; Germania 2.100.000; Bulgaria 2.300.000 Rusia cu 2.300.000; Chili cu 2.500.000 România cu 2.700.000 htl.; Algeria cu 3.666.000; Franca cu 39.883.783; Italia cu 34.000.000; Spania cu 16.600.000; Austro-Ungaria cu 7.113.000; Portugalia cu 480.000. După cum vedem producțiunea cea mai mare o are Franca și apoi vin țările mai mari ca Italia, Spania și Portugalia. România dă și ea o bună cantitate de vin și de calitate superioară. Cifrele producțiunii variază într'un mod foarte simțitor pe fiecare an.

*

Viermii de mătase și mătasea roșie. Se știe că mătasea ce ne-o dă viermii de mătase este produsul secrețiunii a două glande, pe care insecta le are sub tubul digestiv.

Prin orificiul unui canal comun, ese o materie vâscoasă, care se solidifică numai de cât și constituie mătasea din care sunt formate gogoșile.

Această mătase, când ese din corpul viermelui e de obicei incoloră, dar câte o dată galbenă sau verde.

Învățații, oamenii foarte curioși, s'au întrebat de unde provine acea culoare verde?

E fabricată chiar de animal, sau provine din clorofida ce posedă foile de dud, cu cari se nutresc viermii de mătase?

Doi savanți (învățați) francezi au făcut deci experiențe foarte curioase, cari tranșează această chestiune.

Experiențele lor au consistat în aceasta: au dat viermilor să mănânce foi de dud, imuiate în roșu neutru sau în albastru de-methilen.

Sub influența acestui nutriment viermii au devenit roșii sau albaștri și țeseau mătasea cu o frumoasă colorațiune roșie sau albastră.

Astfel, cu această ocazie, s'a dovedit că viermii de mătase pot fi siliți să toarcă mătasea de culoarea materiei ce le-o incorporezi în alimentele lor.

*

Prăsire de cerbi în banat.

Dl ministru al agriculturii are de gând să împoporeze cu cerbi pădurile dela Ogradina, Berzaska și Dalbosec, cari cuprind 100.000 jugăre catastrale. Dl ministru a dat deja poruncă, că 2 cerbi și 10 cerboace să fie trimiși la Orșova.

La institutul de cred. „Murășanul“ Maria-Radna se caută un practicant.

Doritorii să se adreseze la Direcțiune.

POSTA REDACȚIEI.

„La Miți“ nu se poate publica.

POSTA ADMINISTRAȚIEI.

I. S. Roșia. Adresează-te la inst. tipog. „Minerva“ București.

J. C. Jebel. Am primit 4 cor. pe anul 1905. Contra beției nu știm lcaș.

Redactor responsabil: Sever Boen.

Editor-proprietar: George Nichia.

INSERTIUNI ȘI RECLAME.

Vindecarea deplină a boalelor secrete.

Să nu pregete nime într'o chestiune atât de gîngășă a se presenta odată în persoană pentru că cu ajutorul instrumentelor speciale aduse din străinătate poți afla punctual locul, cauza, răspîndirea și starea boalei, ori cât de adînc ar fi boala înrădăcinată în organism. Pe baza acestei examinări poți cu siguranță afla și calea pe care ajungi la vindecarea răului, ceea ce fiecare o poate face acasă fără de a-și împedeca ocupațiunile. Dacă cineva nu poate veni în persoană, atunci să-și desorie boala cu deamăruntul și după ce va fi esaminată va primi deslușirile de lipsă și leacurile trebuincioase pe lângă ținerea în cel mai mare secret. În scrisoare pune marcă de răspuns. După încheierea curei, au la see scrisorii se arădere espresă se retrimite.

Un astfel de leucitor și curățător e institutul special al drului Palócz, medic de spital (Budaposta VII Kereposi-ut 10) unde cu bunăvoința și conștiențiositate capătă ori-cine (bărbat sau femeie) deslușiri asupra viciilor sexuale unde i se curăță sângele bolnav, nervii i se întăresc, trupul întreg se eliberează de boală și sufletul de chinuri.

Fără conturbarea ocupațiunilor zilnice dr. Palócz vindecă de ani de zile cu siguranță, repede și din fundament cu metoda sîu proprie de vindecare și casurile cele mai neglijate, boalele de beșică, de țeve, de testicule, de șira spinării, de nervi, urmările onaniei și ale silitisului, poala albă, boale de sânge, de piele și toate boalele ce se țin de organele sexuale femeștii. Pentru femele e sale de așteptare și intrare separată. Consultațiunile le dă însuși dr. Palócz dela 10 ore în. a până la ameză.

Adresa: Dr. Palócz medic de spital, specialist Budaposta VII, Kereposi-ut 10. 272

Atențiune!

Dacă dorești ghete bune, estine și fine atunci le cumpără din prăvălia de ghete pentru dame și domni a lui **Brécska Károly** de pe piața Arpád Nr. 5 (edificiul bisericeii izraelite) uade comandele se efectuesc mai punctual.

Se pot căpăta totfelul de ghete confecționate în atelierul meu. Rog binevoitorul concurs al onoratului public, cu deosebită stimă

Brécska Károly

516

pantofar.

Igaz Sándor

ciasnornicar și giuvaergiu.

— **A R A D, Piața Libertății** —
lângă edificiul teatrului vechiu.

Aur și argint călcat cumpără p. prețul cel mai mare de zi, ori schimbă pentru alte obiecte de aur și argint.

„ORAVICIANA“ institut de credit și economii, societate pe acții în Oravița.

CONVOACARE.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „Oraviciana” societate pe acții în Oravița, sunt prin această convocare

XII-a adunare generală ordinară,

care se va ținea **Mercuri în 22 Martie a. c. la 3 oare d. m.** în localul școlii confesionale gr. or. din Oravița-mont. cu următoarea

Ordine de zi:

1. Raportul comisiei verificatoare și constituirea biroului.
2. Raportul anual al direcțiunii.
3. Raportul anual al inspecțiunii.
4. Stabilirea bilanțului, împărțirea profitului curat și votarea absolutului.
5. Chestia penziunilor.
6. Alegerea inspecțiunii.
7. Eventuale propuneri.

Oravița, 9 Febr 1905.

Direcțiunea.

Active.	Contul Bilanțului.		Pasive.	
	Cor.	b.	Cor.	
Casa în numerar	52037	44	Capital de acții	550000
Escompt de cambii 628702.25	1281129	55	Depuneri	1529232
Escompt de cambii cu acop. hipotec. 652427.30	1248887	87	Fond de rezervă 210077.—	
Imprumut hipotecar	24589	94	Fond de rezervă disponibil 8231.81	
Credite personale	111935	—	Fond pentru diferențe de curs 6000.	224308
Efecte	1850688	88	Fond de pensie	12000
Ban la alte bănci	1060683	83	Fond cultural și de binefaceri	9517
Diversi debitori	3255.28	28	Interese anticipate pro 1905	2344
Mobiliar	325.53	53	Reescompt	3159
„ după amortisare de 10%		2929	Avansuri pe efecte	20000
		75	Dare după interese depuneri	3174
			Dividendă neridicată	120
			Diversi creditori	166
			Profit curat	67071
	2750623	26		2750623

Esite.	Contul Profit și Pierdere.		Intrate.	
	Cor.	b.	Cor.	
Interese depuneri	70001	34	Interese escompt	93268
Interese reescompt	7483	84	„ hipotecare	80664
Salare	15340	66	„ credite personale	1968
Bani de cuartir	1440	—	„ efecte	4568
Chirie	1100	—	„ de întârziere și diverse alte venituri	5626
Spese de birou, porto poștal, competențe de timbre, prenumerațiuni și spese diverse	4090	92		
Contribuție directă și comunală 7115.43	14115	56		
10% dare după interese depuneri 7000.13	325	53		
Amortisare de mobiliar	5127	96		
Abscrieri	67071	31		
Profit curat	186097	12		186097

Oravița, la 31 Decembre 1904.

Ilia Traila m. p.,
director.

Ion Perian m. p.,
contabil.

Direcțiunea:

- AL. P. POPOVICIU m. p. V. PORUȚIU m. p. M. ROȘIU m. p. Dr. A. NOVAC m. p. Dr. I. MANGIUCA m. p.
Dr. I. Nedelcu m. p. G. DRAGOESCU m. p. I. BOTOȘ m. p. T. STANCA m. p.

Conturile prezente confruntându-le cu registrele principale și auxiliare, le-am aflat esacte

Inspecțiunea:

- I. PETROVICIU m. p., președinte. Dr. M. GROPȘIAN m. p. I. E. ȚIERAN m. p. G. JIAN m. p.
V. LEZA m. p. N. BAIĂȘ m. p.